

one woman show

Liliana Trif & Ioan Grigoraș

e vorba despre cortina tăcerii
căzând peste buze în fiecare noapte când nu ești aici
despre aplauzele asurzitoare ale necunoscuților care mă curtează insistent
despre bătăile unei inimi speriate
de sufleurul care sforăie grotesc
obosit de rutina spectacolului

rolurile s-au distribuit haotic
actorii socializează laudându-și unul altuia măștile suprapuse

cine sunt eu

femeia unei singure iubiri
distribuită în spectacolul propriei vieți
„one woman show”
cortina cade cu zgomot după primul act
tu mă aștepti în backstage să-mi dăruiești un buchet de amintiri albe

în spațiul dintre două respirații
am timp să te iubesc mai mult decât vei fi iubit vreodată

fă-ți timp să rămâi lângă mine
măcar atât cât luna trece prin decor

m-am ascuns în foaierul inimii tale
să nu m-atingă palmele singurătății
să-mi strivească liniștea de pe buze
am concediat sufleurul
nu este calificat pentru rol
nimeni n-a scris un text pentru noi
piesa înfloarește cu fiecare cuvânt sădit
imprevizibil
inedit
imposibil de plagiat

în actul nostru nu-i loc pentru zmei
nici pentru vrăjitoare
alba ca zăpada nu mușcă din măr
a învățat din păcatul evei
despre șarpe
trădare
paradis și infern

POEZII ONLINE

ştiu cine eşti
nu te-ai născut pentr-un singur dans
eşti regina balului
jumătatea poeziei care îmi lipsea

liliana trif & ioan grigoraş